

Maria Højsgaard-Lauridsens børne-nytårstale

Taler

Maria Højsgaard-Lauridsen

Dato

1. januar 2024

Sted

Tv-transmitteret på TV 2

Omstændigheder

For første gang i Danmark kunne man 1. januar 2024 se Børnenes Nytårstale på TV 2, der er et initiativ imellem UNICEF Danmark og TV 2.

Et helt år er gået i Danmark meget meget hurtigt, og jeg glæder mig rigtig meget til at se, hvad der kommer i det nye år, 2024.

Der er sket så meget her i år. Der er krig i Ukraine. Krig mellem Israel og Hamas. Før i år har der været jordskælv i Tyrkiet. Og så meget andet.

Jeg er meget seriøs omkring, at børn skal høres, og voksne skal tage børn seriøst. Børn har meninger, som er vigtige for fremtiden, og hvis børn ikke siger de meninger højt, så vil verden aldrig blive forbedret i fremtiden.

I FN's Børnekonvention er der to artikler, der handler om børns ret til at blive hørt. Artikel 12 og 13.

I dem står der, at børn har ret til at blive hørt og til at dele deres viden, tanker og følelser med andre – så længe det ikke skader andre mennesker eller krænker dem.

Børn har altså ret til frit at sige deres mening om emner, der er vigtige for dem og for deres hverdag. Og voksne skal lytte og tage børn alvorligt.

Det vil sige: Hvis et barn snakker om emner, der er vigtige for dem og deres hverdag, for eksempel hungersnød, så skal voksne respektere barnets mening om det emne.

Forældre skal sikre sig, at hvis børn vil udleve disse to rettigheder, skal de kunne

gøre det, uden det diskriminerer eller krænker andre mennesker.

Personligt synes jeg, at mine forældre er meget gode til at lytte og tage mine meninger seriøst, men hvis jeg besøger andre familiemedlemmer eller mine venners familier, så bliver de tit lidt overraskede over, at børn snakker om seriøse emner.

Jeg tror, grunden til at mine forældre er vant til det, og de andre familier ikke er, det er nok fordi, mine forældre er meget vant til, at jeg snakker om det i hverdagen, så de hører det meget tit.

I Danmark og i min by, Aalborg, får vi for det meste lov til at sige, hvad vi mener, og gøre hvad vi vil – med mindre det skader andre mennesker. Men jeg synes, at børn på min alder er meget gode til at sige, hvad de vil og gøre, hvad de vil, uden det diskriminerer andre.

Det er tit, voksne lytter, men ikke tager børns meninger seriøst. Grunden til, at voksne skal tage børnene seriøst, er fordi – at børnene er jo fremtiden. Hvis ikke børn siger, hvad de er bange for, der vil ske i fremtiden, så vil verden aldrig kunne ændre sig. Og voksne vil aldrig gøre noget ved det.

Se nu for eksempel Greta Thunberg. Hun snakkede om klimakrisen og at vi skulle handle, og nu har folk endelig fået øjnene op for global opvarmning. Hvis hun ikke havde snakket om, hvad hun syntes var vigtigt, eller hvad hun var bange for, så er jeg bange for, at jorden ville være tættere på at gå under nu.

Hvis børn ikke siger, hvad de er bange for, eller hvad de mener er vigtigt, så vil voksne ikke gøre noget ved det, fordi de er vant til, at problemet er der. For eksempel, konflikten mellem Israel og Palæstina. De voksne er vant til at den er der, så derfor snakker de ikke så meget om alt det der sker dernede lige nu. Jeg syntes, at selvom den har foregået over mange år, skal man stadig prøve at hjælpe med at få det stoppet. Man skal ikke bare ignorere de problemer der har været der, bare fordi de har været der i lang tid.

Voksne lytter mere til børn, men kun i den forstand, at de tænker: “Det er da meget sejt, at en lille pige tænker så meget over klimakrisen og synes, det er sådan et vigtigt emne.” Men de gør aldrig noget ved det, og de forstår ikke, hvad det er, vi mener.

Jeg tænker tit på at jorden går under, hvis vi ikke gør noget for at hjælpe klimaet. Eller at de fleste tropiske dyr er ved at blive udryddet, fordi krybskytter vil sælge deres tænder eller stødtænder. For eksempel er der kun to nordlige hvide næsehorn tilbage på hele jorden, fordi krybskytter bliver ved med at dræbe dem, og de næsehorn er begge to hunner, så de kan ikke avle et nyt næsehorn. Forskere prøver at bringe det mandlige næsehorn tilbage ved at bruge DNA'et, men det er svært eller måske umuligt.

Jeg går tit rundt med en følelse om, at voksne lader som om, de lytter til børn, men i virkeligheden tager de os ikke alvorligt. Det gør, at de fleste børn ikke har lyst til at ytre sin mening så tit, fordi de er bange for, at voksne vil dømme dem for det. Og det synes jeg altså helt klart, vi skal gøre noget ved.

Det, vi kan gøre er, at børn skal have mere bestemmelse over de ting, der sker i skolen eller derhjemme. Som for eksempel i skolen, hvor vi skal arbejde mere på det vi ikke er så gode til, så børn skal kunne sige, hvis de skal have ekstrahjælp, hvis de ikke forstår noget. De skal kunne sige det til læreren og andre elever uden at blive lavet sjov af. Mine venner er tit bange for at sige, hvis de ikke forstår det, vi arbejder på, så derfor får de ikke noget ud af det. Voksne skal også være mere opmærksomme på, hvis børn ikke forstår det, skal voksne selv bringe det op.

De emner, jeg synes, børn skal have mere ret til at tale om lige nu, er hvordan de har det med alle de krige, der foregår over hele jorden. Sidste forår da krigen i Ukraine startede, der var jeg meget bange for, at det var så tæt på, og at krigen kunne komme til os. Men det synes jeg helt klart ikke, jeg er så bange for længere, fordi mine forældre hjalp mig meget med at trøste mig.

Børn skal have lov til at snakke om for eksempel, hvad de mener om, at børn dør i krig, klimaforandringer, dyreudryddelse og hvad som helst andet, de synes er vigtigt.

Hvordan tror i, at verdenen ville se ud, hvis voksne respekterede og lyttede så meget til børn som de gør ved voksne?

Jeg håber, min tale kan få folk til at tænke lidt mere over de emner, jeg har nævnt, og at voksne i 2024 vil tage det her til efterretning. Og tusind tak fordi I lyttede med.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Transkription

Tags

Nytårstale, Udvalgte alternative nytårstaler

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aria-hojsgaard-lauridsens-borne-nytarstale>